

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av el från förnybara energikällor på den inre marknaden för el"

(2000/C 367/02)

Den 26 juni 2000 beslutade rådet att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslag.

Sektionen för transporter, energi, infrastruktur och informationssamhället, som fick uppdraget att förbereda ärendet, antog sitt yttrande den 8 september 2000. Föredragande var Ulla Birgitta Sirkeinen.

Vid sin 375:e plenarsession den 20–21 september 2000 (sammanträdet den 20 september) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 105 röster för, 1 röst emot och 4 nedlagda röster.

1. Inledning

1.1. Ekonomiska och sociala kommittén följer med stor oro den utveckling i EU och medlemsstaterna som syftar till att uppfylla kraven i Kyoto-protokollet för att bekämpa den globala klimatförändringen. Eftersom produktion och konsumtion av energi är en viktig källa till koldioxidutsläpp i EU, och en ökad användning av förnybara energikällor är en av möjligheterna att minska dessa utsläpp, ser kommittén positivt på att kommissionen till slut — som en huvudinsats på detta område — lagt fram ett förslag till direktiv om förnybara energikällor på den inre marknaden för el.

1.2. I vitboken "Energi för framtiden: förnybara energikällor" ⁽¹⁾ fastställdes ett vägledande mål som innebar en fördubbling av andelen förnybar energi från 6 % till 12 % av den inre bruttoförbrukningen av energi fram till 2010. Denna andel räknades sedan om till en specifik del för förbrukning av el producerad från förnybara energikällor som uppdaterats till 22,1 %. I vitboken fastställdes dessutom en omfattande handlingsplan, där en av många åtgärder var ett direktiv om förnybara energikällor på den inre marknaden för el. I sitt yttrande stödde kommittén allmänt sett vitbokens handlingsplan och målsättningar, även om man ansåg att målsättningen om 12 % var mycket ambitiös, och underströk behovet av omfattande åtgärder för att uppfylla denna målsättning.

1.3. I mars 2000 beslutade Europeiska rådet i Lissabon att påskynda utvecklingen på den inre marknaden för el, som inrättades genom direktivet från 1996. En väl fungerande inre marknad stöder delvis målsättningen att öka andelen el från förnybara energikällor genom att främja ett effektivt

utnyttjande av resurserna ⁽²⁾, stordriftsfördelar och bättre villkor för forskning och teknisk utveckling samt innovation. En förutsättning för att den inre marknaden för el skall kunna fungera väl är att det råder rättvisa konkurrensvillkor för samtliga aktörer i de olika medlemsstaterna. Konkurrensen och handeln inom EU får till exempel inte snedvridas genom nationella åtgärder i form av restriktioner, stödsystem osv.

1.4. Flera medlemsstater har inrättat system för att öka andelen el från förnybara energikällor i den inhemska elförbrukningen. Den offentliga finansieringen i olika former är ofta omfattande. Detta förklaras av behovet av att kompensera det offentliga stödet till traditionella energikällor, i vissa fall direkt i form av bidrag och i andra genom att inte man inte låter alla externa kostnader slå igenom i priserna.

1.5. Det problem som kräver en avvägd lösning är i korthet följande: Hur skall man kunna påskynda utvecklingen av el från förnybara energikällor och öka dess marknadsandelar samtidigt som man säkerställer en väl fungerande inre elmarknad utan en orimlig ökning av kostnaderna för staten och förbrukarna?

2. Kommissionens förslag

2.1. Det grundläggande målet för förslaget till direktiv är att skapa ett regelverk som på medellång sikt kan främja en betydande ökning av produktionen av el från förnybara energikällor i EU. Främjande av förnybara energikällor är en viktig prioritering för gemenskapen, av säkerhetsskal och för att diversifiera energiutbudet och skydda miljön samt för den sociala och ekonomiska sammanhållningen skull.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen — Energi för framtiden: förnybara energikällor — Vitbok för en gemenskapsstrategi och handlingsplan, KOM(97) 599 slutlig, 26.11.1997. ESK:s yttrande — EGT C 214, 10.7.1998, s. 56.

⁽²⁾ KOM(98) 246 slutlig, Meddelande från kommissionen — Energi-effektivisering i Europeiska gemenskapen — inför en strategi för rationell energianvändning, EGT C 407, 28.12.1998.

2.2. För att direktivets syfte skall uppnås måste medlemsstaterna därför fastställa och uppfylla nationella mål för den framtida inhemska förbrukningen av el från förnybara energikällor, som är förenliga med vitboken om förnybara energikällor och nationella åtaganden att minska utsläppen av växthusgaser i ljuset av åtagandena från Kyoto. I bilaga I i förslaget till direktiv presenterar kommissionen vägledande nationella mål.

2.3. I utkastet till direktivet åläggs därför kommissionen att övervaka tillämpningen av stödsystem för producenter av el från förnybara lika väl som från konventionella energikällor i medlemsstaterna samt att inom fem år efter det att direktivet trätt i kraft lägga fram en rapport om den erfarenhet som har erhållits genom tillämpningen av de olika nationella stödsystemen i medlemsstaterna.

2.4. I utkastet till direktivet anges dessutom ett antal kompletterande åtgärder i avsikt att skapa rättvisa konkurrensförhållanden och underlätta för el från förnybara energikällor på den inre elmarknaden, framför allt med avseende på myndighetsförfaranden och elnät.

2.5. I direktivet föreslås att alla medlemsstater skall vidta nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att konsumtionen av förnybara energikällor utvecklas i linje med ovan nämnda energi- och miljömålsättningar. Medlemsstaterna skall därför ha följande skyldigheter:

- De skall varje år fastställa och uppnå nationella mål för den inhemska framtida förbrukningen av el från förnybara energikällor uttryckt i kilowattimmar eller som procentuell andel av elförbrukningen under de kommande tio åren. Målen skall vara förenliga med målen i vitboken om förnybara energikällor.
- De skall varje år offentliggöra sina nationella mål och de åtgärder som har vidtagits och kommer att vidtas på nationell nivå för att uppfylla dessa mål.

2.6. Utkastet till direktivet innehåller därför en bestämmelse, enligt vilken medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att operatörer av kraftöverföringsnät beviljar prioriterat tillträde på sitt territorium för överföring av el från förnybara energikällor.

3. Allmänna kommentarer

3.1. Den rättsliga grunden till förslaget till direktiv är EG-fördragets artikel 95 som avser inre marknaden, vilket kommittén stöder, eftersom direktivets målsättning är att göra det möjligt att öka andelen el från förnybara energikällor på en väl fungerande inre marknad för el. Kommittén anser dock att artikel 95 inte utgör tillräcklig grund för att ålägga medlemsstaterna bindande mål.

3.2. Förnybara energikällor spelar en viktig roll vad gäller att bekämpa klimatförändringar. De utgör dock bara en relativt liten del i den övergripande utmaningen att uppnå de mål som fastställdes i Kyoto. Förnybara energikällor prioriteras högt av gemenskapen även av säkerhetsskäl och för att ha tillgång till olika energiförsörjningskällor samt för att främja den ekonomiska och sociala sammanhållningen. Dessutom kan förnybara energikällor användas för uppvärmning och kraftvärme, vilket under vissa omständigheter kan vara ekonomiskt mer effektivt och möjligt att genomföra än elektrisk uppvärmning. För att skapa en realistisk ram för dessa föreslagna åtgärder borde kommissionen utarbeta en övergripande långsiktig vision beträffande energiförsörjningen.

3.3. Man bör komma ihåg att detta förslag till direktiv enbart utgör en del av EU:s åtgärder för att öka användningen av förnybara energikällor, dvs. sambandet mellan el från förnybara källor och den interna elmarknaden. I vitboken finns en mängd andra pågående åtgärder eller åtgärder som håller på att utarbetas.

3.4. Kommissionen borde beakta att man främjar förnybar energi genom att öka medvetenheten hos konsumenterna (industri, näringsliv, hushåll) när det gäller att använda alternativa energikällor. En naturlig efterfrågan för förnybar el borde dessutom vara en grundläggande målsättning när man upprättar en sund marknad.

4. Mål för förbrukningen av el från förnybara energikällor

4.1. Kommittén vill åter framhäva behovet av kraftiga insatser för att maximalt utnyttja de möjligheter som förnybara energikällor ger. Andelen el från förnybara energikällor i energiförbrukningen skiljer sig för närvarande åt i medlemsstaterna, och användningen av de olika formerna av förnybara energikällor varierar stort beroende på geografiska, klimatrelaterade och ekonomiska skillnader. Bilden är lika splittrad när det gäller möjligheten att öka utnyttjandet av förnybara energikällor.

4.2. Varje medlemsstat har åtagit sig att följa nationella målsättningar för att fullgöra EU:s åtagande i Kyoto-protokollet. Regeringarna skall utarbeta och genomföra enskilda program för att uppfylla Kyoto-protokollets målsättningar. Den roll som de olika ekonomiska sektorerna spelar, de olika åtgärderna inom varje sektor och de instrument som används kommer att variera mellan medlemsstaterna. Med detta tillvägagångssätt är det svårt att fastställa bindande målsättningar för de olika sektorerna på EU-nivå och att överföra dem till nationella målsättningar. Man kan till och med hävda att de klart strider mot subsidiaritetsprincipen när det gäller att uppfylla åtagandena i enlighet med Kyoto-protokollets målsättningar samt när det gäller medlemsstaternas rätt att besluta om den egna energi-”mixen”.

4.3. Det kan uppstå situationer där en medlemsstat uppfyller Kyoto-målen men inte den andel el från förnybara energikällor som fastställs i direktivet. I ljuset av detta anser kommittén att kommissionen tydligare bör ange hur de övergripande målen i Kyoto-protokollet å ena sidan och de branschspecifika målsättningarna avseende el från förnybara energikällor å andra sidan samverkar. Dubbla uppsättningar av målsättningar kan leda till att de mål som medlemsstaterna skall uppfylla framstår som mindre tydliga.

4.4. Som grund för medlemsstaternas vägledande nationella mål hänvisar kommissionen till mycket sofistikerade modeller. Det förblir emellertid oklart vilka kriterier som använts för respektive land, inte minst när man närmare studerar medlemsstaternas uppgifter. Följaktligen är det svårt att diskutera huruvida fördelningen av åtagandena är "rättvis" eller ej.

4.5. Kommissionen föreslår inte uttryckligen bindande nationella målsättningar för el från förnybara energikällor, men i själva verket verkar förslaget leda till detta. Enligt ESK:s uppfattning bör man se över denna punkt i förslaget. Den rättsliga status som en "vägledande målsättning" har är också oklar och bör förtydligas, liksom frågan om eventuella sanktioner i händelse av att målsättningarna inte respekteras.

4.6. Kommittén stöder förslaget att medlemsstaterna skall åläggas att offentliggöra mål och åtgärder samt rapportera om de framsteg som görs, liksom att kommissionen skall lägga fram en årlig utvärderingsrapport. Enligt kommitténs åsikt bör emellertid medlemsstaternas rapporter basera sig på åtagandena från Kyoto och åtgärder för att uppfylla dem som helhet, och frågan om el från förnybara energikällor bör inte behandlas enskilt. Utgångspunkten för kommissionens utvärdering bör vara densamma — agerar medlemsstaterna i syfte att uppfylla målen som helhet och ger man i ljuset av detta el från förnybara energikällor tillräckligt utrymme?

5. Stödsystem

5.1. Förnybara energikällor kan och bör bidra till en hållbar utveckling. All energiproduktion och energianvändning påverkar dock miljön. Olika sorter av förnybara energikällor har väsentligt olika sorters påverkan och påverkar miljön på olika nivåer. För bästa resultat vad gäller hållbarhet är det därför nödvändigt att utföra en särskild utvärdering av miljö- eller ekobalans för de olika teknikområden som finns för förnybara energikällor. Miljöutvärderingen borde även ta särskild hänsyn till de indirekta effekterna på klimatet. På grundval av dessa balanser kan man sedan prioritera stödet till teknikområden för förnybara energikällor som har en särskilt positiv ekobalans och motsvarande potential att ersätta fossila bränslen.

5.2. När användningen av förnybara energikällor ökar, måste man även ta hänsyn till gränserna för den potentiella användningen av många former av förnybara energikällor. Användningen av biomassa begränsas genom tillgången till land och alternativ slutanvändning. Vattenkraft är beroende av nederbörd. Vind- och solkraft måste balanseras genom annan elproduktion som är lämplig att reglera. Särskilt beträffande biomassa får viktiga naturliga eller ekonomiska balanser inte störas på artificiell väg.

5.3. Argumentet att samtliga externa kostnader skall slå igenom i priserna på energi och att konkurrensvillkoren för el från förnybara energikällor på så vis blir rättvisare är både viktigt och relevant. Problemet är emellertid att det ännu inte finns någon vetenskapligt grundad och allmänt vedertagen metod för att låta detta ske. Insatser på detta område är av avgörande betydelse och måste fortsätta. Under tiden — och förmodligen en längre tid framöver — krävs det stöd till de förnybara energikällorna. Detta borde vara allmänt acceptabelt så länge som omfattningen av stödet inte blir oproportionerligt stor i förhållande till den totala energikostnaden.

5.4. I yttrandet om kommissionens arbetsdokument ansåg ESK att det fanns behov av ett aktivt upprättande av en inre marknad genom gemenskapsåtgärder. Detta innebär att systemen för direkt stöd uppfyller ett antal grundläggande krav för att säkerställa att de olika systemen i tillräckligt stor utsträckning är förenliga med varandra och tillåter en effektiv handel och fölaktligen konkurrens. Mot bakgrund av detta känner kommittén viss oro över kommissionens förslag att skjuta upp fastställandet av ett harmoniserat regelverk för stöd till el från förnybara energikällor till 2005.

5.5. Utan stöd kan andelen förnybar energi komma att förbli på samma nivå eller till och med minska. Medlemsstaterna har redan inrättat olika system för att främja användningen av el från förnybara energikällor, men för att agera i linje med målsättningarna i vitboken och i förslaget till direktiv måste de skärpa sina insatser betydligt. År 2005, då andelen el från förnybara energikällor bör öka markant, finns det en klar risk för snedvridande effekter på marknaden.

5.5.1. Investeringar på kraftområdet görs för årtionden framåt. Därför är det mycket viktigt att ge aktörerna på elmarknaden visshet om vilka förhållanden som kommer att gälla åtminstone på medellång sikt.

5.5.2. Eftersom medlemsstaterna installerat sina system för lång tid framöver kommer de antagligen att vara ovilliga att göra förändringar. Problemet med bortkastade investeringar uppstår vanligen när man byter system och därmed nätverk.

5.5.3. ESK stöder självfallet kommissionens åsikt när man pekar på att reglerna för statligt stöd även gäller på detta område. Som kommissionen själv konstaterar kan emellertid de nationella systemen erbjuda olika villkor inom ramen för dessa regler. Detta kan leda till en snedvridning på marknaden om producenterna av el från förnybara energikällor försöker dra nytta av det nationella system som erbjuder bäst villkor, och kan eventuellt ge upphov till stödkonkurrens.

5.6. Kommissionen påpekar med rätta att det ännu saknas underlag för att besluta om ett gemensamt stödsystem för hela EU. Eftersom det inte finns något gemensamt förfarande och system anser kommittén dock att en del principer borde fastställas så snart som möjligt. Enligt kommitténs åsikt vore en möjlighet att sätta en gräns för det nationella stödet. För varje teknikområde skulle man på EU-nivå kunna sätta upp ett maximalt stödbelopp, exempelvis ett relativt belopp i förhållande till marknadspriserna eller i euro per kWh, som tar hänsyn till den verkliga miljömässiga kvalitet, effektivitet och energimängd som varje teknikområde ger upphov till. I slutänden är det sammanlagda stödet eller likvärdigt stöd i andra former som inverkar på konkurrensen.

5.7. Kommittén stöder principerna i artikel 4 i förslaget till direktiv som i vilket fall som helst bör gälla för stödsystemen. Kommittén välkomnar i synnerhet att kommissionen har antagit förslaget om att ta hänsyn till särdragen för olika tekniker avseende förnybar energi som kommittén lade fram i yttrandet om arbetsdokumentet.

5.8. Dessutom vill kommittén föreslå att man tar hänsyn till följande principer:

- De offentliga utgifterna och i synnerhet förbrukarnas kostnader måste vara överkomliga, proportionerliga och fördelas rättvist.
- Ersättningen bör minska med tiden med hänsyn till den tekniska och ekonomiska utvecklingen. Inget teknikområde kan på sikt få ständigt stöd.
- Systemen bör i största möjliga utsträckning utformas på så vis att det slutliga beslutet ligger hos marknaden.
- Samtliga stödsystem måste präglas av öppenhet.
- Inget stödsystem bör ge intäkter till producenter utan att det föreligger en normal marknadsrisk, som samtliga producenter måste ta.

5.9. Kommittén vet att kommissionen håller på att utarbeta nya gemenskapsriktlinjer vad gäller statligt stöd till skydd av miljön, men kommittén har inte fått insyn i varken förberedelseprocessen eller innehållet i förslagen. Det är mycket viktigt att utkastet till dessa riktlinjer överensstämmer med utkastet till direktivet.

6. Ursprungsgaranti

6.1. Kommittén stöder allmänt sett kommissionens förslag att medlemsstaterna skall fastställa system för ursprungscertifiering av el från förnybara energikällor. Metoder för att säkerställa att systemen är riktiga och tillförlitliga är av avgörande betydelse. Dessutom vill kommittén framhålla två punkter.

6.1.1. På en fungerande inre marknad för el kommer det att finnas begränsningar för i vilken utsträckning en andel såld el kan spåras från producent till slutkonsument. En viss klassificering, till exempel el från olika leverantörer, kommer förmodligen att saluföras på marknaden, men av praktiska skäl bör det finnas ett begränsat antal leverantörer. Detta innebär att en certifiering av samtliga produktionskällor eller produktionsformer kommer att sakna praktisk betydelse på marknaden, och därför bör man inte heller kräva någon sådan.

6.1.2. För att förenkla ett ömsesidigt erkännande av certifieringen liksom en eventuell framtida handel på inre marknaden förefaller det vara väsentligt att certifieringssystemen i medlemsstaterna redan från början är fullständigt förenliga. Kommissionen måste säkerställa att nationella certifieringssystem är förenliga.

7. Myndighets- och planeringsförfaranden

7.1. Kommittén stöder kommissionens förslag på denna punkt.

8. Anslutning till nätet

8.1. Med hänsyn till särdragen hos el från förnybara energikällor och de vanligaste producenterna är denna del av förslaget mycket viktig. Nätverks- och systemoperatörernas roll i de olika medlemsstaterna skiljer sig åt såväl juridiskt som praktiskt sett. Det förefaller som om det krävs ytterligare förtydliganden i denna del av direktivet i synnerhet i fråga om operatörernas roll. Kommittén anser att det finns behov av förtydliganden på åtminstone tre punkter:

8.1.1. I utkastet borde det göras ett övervägande mellan olika distributionssystem (central distribution respektive marknadsbaserad). En del system kan i praktiken göra prioriterat tillträde omöjligt eller onödigt.

8.1.2. Obegränsat prioriterat tillträde kan förorsaka allvariga problem, särskilt i helt avskilda system, om energi från förnybara källor utgör en stor andel av den totala energiproduktionen och kapaciteten för reservproduktion inte är tillräcklig.

8.1.3. I artikel 7.2 anges inte klart och tydligt hur kostnaderna och vinsterna som är knutna till el från förnybara energikällor skall fördelas. Det är viktigt att kostnaderna för nätverksanslutning fördelas jämnt mellan de parter som berörs.

8.1.4. Artikel 7.5: Begreppet tvåvägsmätning är otydligt och borde ha förklarats av kommissionen.

9. Definitioner

9.1. Kommittén anser att det är korrekt, vilket påpekades redan i yttrandet om arbetsdokumentet, att man i direktivet inte ger någon definition av förnybara energikällor utan att man i stället i artikel 2 ger definitioner som endast avser det aktuella direktivet.

9.2. Kommittén undrar emellertid varför biobränslen här har fått en annan definition än i vitboken utan någon förklaring. Detta kräver ett förtydligande. Särskilt organiskt spillmaterial från skogsindustrin och separerat återvunnet bränsle borde ingå i definitionen. Naturligtvis är den primära målsättningen att undvika och minska mängden avfall, liksom återvinning, men när detta inte är möjligt borde man vidta åtgärder för energiproduktion istället för att använda materialet till att fylla upp mark eller liknande. Den potentiella skadligheten av förbränning av vissa sorters avfall har minskats genom det färskare direktivet om förbränning av avfall, så det borde inte finnas några miljö- eller hälsoargument mot en den utvidgning av definitionen i förslaget till direktiv som föreslås här.

9.3. I artikel 2.2 är behandlingen av hybridkraftverk tvetydig. Uttrycket "framför allt för reservproduktion" borde inte innebära någon form av begränsning.

9.4. Kommittén stöder behandlingen av storskalig vattenkraft i förslaget till direktiv som helhet. Eftersom storskalig vattenkraft i princip är konkurrenskraftig finns det ingen anledning till att den skulle gynnas av stödssystem. Frågan kvarstår emellertid hur man skall göra med den storskaliga vattenkraften om den tillfälligt skulle vara i behov av stödåtgärder. Detta skulle till exempel kunna hända när man renoverar och samtidigt moderniserar befintliga kraftverk.

10. Slutbestämmelser

10.1. Mot bakgrund av tillvägagångssättet i förslaget till direktiv, som fastställer behoven av gemenskapsinsatser men skjuter upp besluten i nyckelfrågorna några år, behövs det ett omfattande rapporterings-, översyns- och utvärderingssystem. Naturligtvis är det i detta fall liksom i andra av avgörande betydelse att medlemsstaterna följer direktivet. Eftersom målsättningarna i detta direktiv skall ses som en del av mer övergripande prioriteringar i EU bör uppföljningen också ses mot denna bakgrund. Kommittén hänvisar till punkt 4.6 ovan.

11. Socio-ekonomiska konsekvenser

11.1. En ökad användning av el från förnybara energikällor kommer nödvändigtvis att få positiva konsekvenser för den berörda företagssektorn. Det är i synnerhet viktigt att bevara och utveckla den ledande ställning som EU:s företag har på detta område. Detta skapar nya jobb. Inverkan på avlägsna områden och i synnerhet öarna kan bli avsevärd.

11.2. Avregleringen av energisektorn har lett till att en del arbetstillfällen gått förlorade. Av naturliga skäl är det svårt att förutse om det kommer att skapas nya arbetstillfällen eller om arbetena inom sektorn för förnybar energi kommer att bli varaktiga. Eftersom det kommer att krävas nya kunskaper för att klara av dessa nya jobb bör man särskilt lägga vikt vid omskolning och utbildning. Beträffande den övergripande påverkan på sysselsättningen refererar kommissionen till en rapport som är väldigt positiv vad gäller dessa konsekvenser. Kommittén anser dock att denna mycket viktiga fråga borde ha behandlats mer ingående på grundval av verifierade, tillförlitliga uppgifter.

11.3. Kommissionen fastslår att förslaget kommer att få mycket begränsade ekonomiska konsekvenser för EU:s budget. Det är emellertid förvånande att kommissionen inte alls tar upp kostnaderna för medlemsstaterna och/eller konsumenterna. Det står klart att även relativt höga kostnader kan komma att vägas upp av vinsterna på lång sikt. Eftersom direktivet i föreliggande version sätter upp mycket höga målsättningar samtidigt som medlemsstaterna är fria att stödja utvecklingen, kan dock kostnaderna bli såväl mycket höga som ojämnt fördelade. Kommissionen borde ha behandlat denna fråga ordentligt.

12. Slutsatser

— Kommittén stöder den rättsliga grunden för förslaget till direktiv men anser att artikel 95 inte gör det möjligt att ålägga medlemsstaterna några bindande målsättningar.

- Kommittén anser att energi från förnybara energikällor har en viktig roll, men ändå bara utgör en del i den övergripande utmaningen att uppnå de målsättningar som fastställdes i Kyoto, och uppmanar kommissionen att utarbeta en långsiktig vision på energiområdet.
- ESK betonar behovet av att vidta kraftiga åtgärder för att på bästa sätt utnyttja den potential som energi från förnybara energikällor har och stöder förslaget att medlemsstaterna skall åläggas att offentliggöra mål och åtgärder som de vidtar i detta syfte. Kommittén anser dock att det kan strida mot den subsidiaritetsprincip som skall tillämpas för åtgärder som vidtas för att uppfylla Kyoto-protokollets målsättningar att ålägga medlemsstaterna praktiskt bindande målsättningar.
- Kommittén anser att det finns ett tydligt behov av incitament för att öka användningen av energi från förnybara energikällor, men för att förhindra störningar på marknaden och oacceptabelt höga kostnader, föreslår kommittén att man så snart som möjligt borde fastställa ett antal principer för hur stödet skall utformas, till exempel i form av ett tak för det nationella (effektiva) stödet. Principen skall ta hänsyn till den verkliga miljökvalitet som varje teknikområde tillför, effektiviteten och mängden tillgänglig energi som produceras.
- Kommittén stöder förslaget beträffande upprättandet av system för ursprungscertifiering av el från förnybara energikällor och påpekar att de bör utformas så att de lämpar sig för en avreglerad energimarknad. Kommissionen måste samtidigt säkerställa att de nationella systemen är förenliga.
- Kommittén anser att avsnittet om nätverksanslutning är centralt i förslaget till direktiv och påpekar behovet av att ett flertal punkter förtydligas.
- Kommittén stöder behandlingen av vattenkraft i förslaget, men instämmer inte i de förändringar av definitionerna som gjorts i direktivet i förhållande till de definitioner som finns i vitboken som föregick förslaget. Detta gäller särskilt biomassaavfall från skogsindustrin.
- Kommittén stödjer den positiva ekonomiska inverkan förslaget kommer att få på den aktuella näringssektorn, men anser att analysen rörande påverkan på sysselsättningen och den ekonomiska påverkan på länderna och konsumenterna är mycket otillfredsställande.

Bryssel den 20 september 2000.

*Ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande*

Beatrice RANGONI MACHIAVELLI